

vil efter omstændighederne i samme omfang som hidtil kunne betragtes som fradragsberettigede handelsomkostninger eller provisionsudgifter.

Vareprøver og rabatter.

Udgifter til vareprøver og rabatter er fortsat fuldt fradragsberettigede salgsomkostninger. Er der reelt tale om repræsentationsgaver, der camoufleres som vareprøver eller rabatter, må udgifterne henføres til repræsentationsudgifter.

c. Sammenkomster med blandet deltagelse.

Som nævnt er udgifter til personalearrangementer normalt fuldt fradragsberettigede. I det omfang der deltager forretningsforbindelser i sådanne arrangementer, vil en forholdsmæssig del af udgifterne skulle henføres til repræsentationsudgifter.

I en sammenkomst, som en virksomhed arrangerer for forretningsforbindelser, deltager ofte også medarbejdere fra virksomheden. Til sådanne repræsentationssammenkomster anses udgifterne som helhed for afholdt over for forretningsforbindelserne, således at alle udgifterne skal henføres til repræsentationsudgifter.

I de tilfælde, hvor en sammenkomst har karakter af repræsentation, selv om enkelte familiemedlemmer eller private venner har deltaget, kan den del af udgifterne, der vedrører familie og private venner, fortsat ikke fradrages.

Hvis sammenkomsten har privat karakter, gælder det fortsat, at ingen del af udgifterne kan fradrages, selv om der også deltager forretningsforbindelser i sammenkomsten.

d. Særligt om lønmodtagere.

Hvis en lønmodtager har afholdt repræsentationsudgifter for arbejdsgiveren, som denne godtgør *efter regning* (udlæg), skal udgifterne henføres til arbejdsgiverens repræsentationsudgifter, således at arbejdsgiveren kan fradrage 25 pct. af udgifterne. Det godtgjorte beløb skal ikke medregnes til lønmodtagerens skattepligtige indkomst. Dette skal efter forslaget også gælde, hvor lønmodtageren har en selvstændig indkomstmæssig interesse i repræsentationsudgifternes afholdelse, f.eks. fordi lønmodtageren er provisionslønnet. Dette er en ændring af gældende praksis, idet man hidtil har antaget, at det godtgjorte beløb i så fald medregnes som skattepligtig indkomst for lønmodtageren, medens de afholdte repræsentationsudgifter både har været fradragsberettigede hos arbejdsgiveren og hos lønmodtageren som repræsentationsudgifter. Hvis man ikke ændrede praksis i sådanne til-

fælde, ville fradraget for den samme udgift blive begrænset både hos arbejdsgiveren og lønmodtageren.

De lønmodtagere, der hidtil har kunnet anvende de af ligningsrådet fastsatte standardsatser, vil fortsat kunne anvende disse satser, da der heri også indgår andre fradragsberettigede udgiftsarter. Det må påregnes, at ligningsrådet regulerer disse satser under hensyn til de ændrede regler om repræsentation.

Hvor der til en lønmodtager udbetales repræsentationstillæg eller lignende, skal beløbet medregnes som lønindtægt for lønmodtageren, medens beløbet kan fradrages som lønudgift for arbejdsgiveren. Det samme gælder beløb, som arbejdsgiveren udbetaler som godtgørelse for de af lønmodtageren afholdte repræsentationsudgifter, når udgifterne godtgøres lønmodtageren uden nærmere specification og dokumentation. I sådanne tilfælde vil tillægget eller godtgørelsen under den foreslåede ordning fortsat skulle indtægtsføres af lønmodtageren, medens den pågældendes fradrag for de afholdte repræsentationsudgifter begrænses. Tillægget eller godtgørelsen vil som hidtil være fradragsberettiget for arbejdsgiveren som lønudgift. Hvor tillægget ydes i henhold til lov, sker der ingen begrænsning af fradragsretten i forhold til gældende regler.

6. Kontrol.

Efter gældende regler er der pligt til i forbindelse med selvangivelsen at specificere fradrag for repræsentationsudgifter i følgende hovedposter: 1) restaurationsbesøg, 2) tobak, vin og spiritus m.v., 3) gaver og blomster, 4) anden repræsentation med angivelse af arten og 5) godtgørelse til medarbejdere efter regning. Endvidere bør der føres særskilt regnskab over repræsentationsudgifterne med angivelse af, i hvilken anledning udgifterne er afholdt, og om indehaveren, en hovedaktionær, bestyrelsesmedlemmer eller medarbejdere har deltaget.

Endelig kræves det normalt, at udgifterne kan dokumenteres ved fremlæggelse af bilag, der skal indeholde visse oplysninger. Specielt med hensyn til restaurationsbilag forlanges det, at det på bilaget er noteret, hvem der har deltaget i sammenkomsten, og i hvilken anledning den er afholdt.

Det er tanken, at disse regler om dokumentation og specification af repræsentationsudgifter skal opretholdes. I denne forbindelse bemærkes, at der i skattekontrollovens § 2 er hjemmel til, at ministeren for skatter og afgifter efter indstilling fra ligningsrådet kan fastsætte regler om, hvilke